Kirketorget

GLIMT FRA KOPERVIK MENIGHET NR 2 – 2007 14. ÅRGANG

Konfirmasjon i Kopervik kirke 2007

Foto: Kåre V. Nilsen

Odd Einar Sørheim:

"Et levende håp"

Da Jesus døde var det mye som falt sammen for disiplene og de som fulgte Jesus. Alt de hadde trodd på og satset liv og tid på, falt i grus. De såg ingen framtid.

Som mennesker har vi evne til å leve oss inn i framtida. Vi lager oss framtidsdrømmer, og lever mye i vår framtidsfortelling. Vi planlegger ting sammen og ser fram til ting som skal skje, enten det er vi eller andre som står for planlegginga.

Når vi mister noen av våre kjære sier vi at vi har tapt mye. Vi tenker på mye som ligger bak, men tapet er like stort i forhold til tap i framtida. Den som er borte er ikke lenger i vår framtidsfortelling. Det er vanskelig å forsone seg med tapet av framtid. Mange mennesker sliter med det og får psykiske lidelser pga at de ikke ser noen framtid. Håp for framtida er viktig for oss alle.

De som var rundt Jesus hadde nok i stor grad mista håpet. De var fortvila. Uten Jesus såg de ingen framtid. Vi vet ikke så mye om hva de gjorde. Mange av dem var redde og gjemte seg. Bare kvinnene er det fortalt om at de gikk til graven.

Så møtte de den oppstandne Jesus. Håpet var igjen levende. Livsgnisten var tilbake. Ja, de fikk det virkelig travelt med å gå av sted for å fortelle til de andre hva de hadde opplevd.

Engelen som møtte dem ved graven, sa det også: Gå og fortell det til disiplene – og til Peter. Peter hadde svikta så grundig. Han trengte sikkert - og han fikk - en spesiell hilsen fra Jesus. Ved oppstandelsen ble det ødelagte forholdet/den ødelagte relasjonen til Jesus reparert og gjenoppretta.

Hva er det da å ha et håp?
Forskningen sier noe om at barnets tillit til livet legges i barnets første leveuker. Da dukker en voksenperson som regel opp bare barnet gir lyd fra seg. Barnet lærer at gråt fremkaller mor. Etter hvert lærer barnet seg å vente på mor når hun ikke kommer med en gang det skriker eller roper. En lærer seg å leve med en forventning (et håp) om at moren kommer. Dette kan ta kortere eller lengre tid, men mor kommer!

Dette kan danne grunnlaget for vår tenkning om det kristne håpet. Gud kom og var der – det har vi et bilde av. Gjennom Jesus åpenbarte Gud seg for menneskene. Nå ser vi ham ikke, men vi kan leve i forventningen/håpet om at *Gud er der*, og at han kommer. Derfor kan vi også når vi ber få hvile i vissheten om at *Gud vet*.

Ved korset hadde ikke disiplene noe håp. Håpet ble knust, sier vi av og til når feil lag scorer på fotballbanen. Håpet om seier ble knust. Men ved oppstandelsen ble håpet igjen tent på en dramatisk måte.

Jesus også sagt at han skal komme igjen. I Johs. 14,3 sier han at han går bort og lager til et sted og at han kommer tilbake for å ta oss til seg, slik at vi kan være der han er. Uttrykket Jesus benyttet i denne sammenhengen er det samme som benyttes om brudgommen

(Fortsetter på side 3)

KOPERVIK MENIGHET

Kopervik menighetskontor
Sveinsvolljordet 11 (U&A-senteret)
Postboks 14, 4291 Kopervik

Telefon 52 85 75 69
Telefax 52 85 75 70
E-post: kopervik@karmoykirken.no
www.kopervikkirke.no

Kontortid:
Tirsdag - torsdag kl. 10.00 - 13.00

Sokneprest:
Telefon 52 85 75 67 kontor
Telefon privat

Prostiprest: Jon Sverre Servan
Telefon 52 85 75 65 kontor
Telefon 52 85 19 75 privat

Kantor: Øystein Bredal
Telefon 52 85 75 72 kontor
Telefon 52 85 28 85 privat

Kateket: Solveig Leikvoll
Telefon 52 85 75 68 kontor
Telefon 52 85 36 12 privat

Sekretær: Margrethe Larsen
Telefon 52 85 75 66
Telefon 52 85 17 34 privat

Kirketjener: Birgitta Severinsen
Telefon 52 85 11 48 privat

Kirkegårdsarbeider: Øyvind Grinde
Telefon 913 46 956
52 85 71 27

Menighetsrådsformann:
Astrid Vestvik Nilsen
Telefon 52 85 14 47

Stiftelsen Kopervik U&A senter:
Formann: Lars Gaustad
Telefon 52 85 37 35

Kopervik menighets barnehage
Sveinsvolljordet 1, 4250 Kopervik
Styrer: Bodil Melkevik

Kirkeverge i Karmøy:
Marta Lunde Medhaug
Sveinsvolljordet 9 (U&A-senteret)
Post: Rådhuset, 4250 Kopervik
Telefon 52 85 71 27
www.karmoykirken.no

Kopervik Ungdoms- & Alderssenter
Sveinsvolljordet 5, 4250 Kopervik
Telefon 52 85 07 30

Kirketorget

Utkommer med 4 nr i året.

Redaksjon:
Astrid Vestvik Nilsen
Ingeborg Ellingsen
Elisabeth Thomassen
Staben ved menighetskontoret
Frivillige bidragsytere

Grafisk produksjon:
Oppsett: Tor Sjursen
Trykk: A1 GRAFISK KARMØY

Frivillig kontingent:
Kr 150.- pr år
Girokonto for støtte til bladet:
3315.61.06629

Annonsepris:
Kr 700.- pr. 4 nr. - standard-størrelse.

Ekspedisjon/distribusjon:
Per Severinsen
Bladet deles ut av frivillige ombærere til husstandene i Kopervikområdet.

Distribueres gjennom postverket til husstander som har postboks

Opplag: 3500

Min salme / sang:

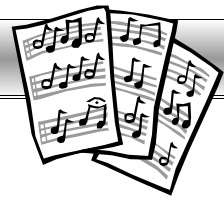

Ingeborg Ellingsen:

"Eg ville så gjerne eiga ei tru .. "

Det var mye sang i barndomshjemmet mitt. Både mamma og pappa sang i Indremisjonens blandakor. Jeg husker til og med at pappa sang mens han tok oppvasken på søndagen. Av og til fikk jeg være med på korøvelsen på bedehuset eller i kirka. For meg var det sikkert sant at "den fyrste song eg høyra fekk, var mor sin song ved vogga".

I tenårene var jeg med i musikklag der dirigenten het Sissel Austevik (nå: Andsnes). Mange av sangene vi hadde der, betydde mye for oss i den tiden. Vi sang med stor glede og begeistring, men ikke alltid helt rent, ifølge Sissel. Ikke alle musikklags-sangene betyr så mye for meg nå. De hadde ikke den slitestyrke som skal til for å inspirere i så mange tiår. Mens mange gamle salmer som jeg ikke brydde meg så mye om i unge år, nå faktisk gir meg veldig mye.

En av de sangene fra ungdomstiden som jeg synes er veldig god den dag i dag, ble diktet av en treskjærer som het Jesper Krogedal. I 1947 laget han sangen "Kor stort min Gud, at eg ditt barn får vera". Året etter diktet han sangen som jeg vil dra fram her.

Første vers av sangen er så enkel og ekte i sin uttrykksform. Med få ord sier den så mye fint om det som er en kristens lengsel, men som samtidig kan være en fallgruve for troen. Hvor ofte strevde en ikke med å fremvise en god kristentro. Det var ikke lett i en hormonfylt tenåringstid. Mange gav opp før de kom så langt at de så at det var Jesus som skulle bære oss - og ikke omvendt.

"Eg ville så gjerne eiga ei tru .. "

Eg ville gjerne eiga ei tru så sterk og stor
Ei tru som kunne synast i gjerning og i ord.
Men når mi tru sig saman og alt mitt eige verk.
Då har eg berre Jesus, og då er trua sterk.

(Fra nr. 421 i SANGBOKEN, Lunde forlag)

(Fortsatt fra side 2)

som henter sin brud, men som nok også er blitt et ukjent bilde for oss i våre sammenhenger. I denne forventningen/dette håpet, lever vi.. Vi kan mange ganger synes at det går lang tid. Det har snart gått to tusen år siden Jesus sa disse ordene. To tusen år er ikke noen liten stund å vente for oss. Men Jesus/ Gud har gjort noe ved den hellige Ånd, som gjør at denne tiden er annerledes. Gud hører oss gjennom våre bønner – og på den måten kan vi også si at han kommer til oss. Vi synes ikke alltid at vi får bønnesvar, i hvert fall ikke slik vi har tenkt. Det kan være vanskelig å forholde seg til tanken at Gud svarer i sin tid. Men i den tilliten skal vi få lov til å leve. Gud svarer. Noen ganger på en enkel og naturlig måte, andre ganger på det vi kan kalle underfullt vis.

Men det som jeg synes er godt å holde fast på gjennom alt, er håpet. Håpet om at vi en dag skal få møte Jesus, frelst hjemme i himmelen. Som barnet som venter på mor, fordi det har erfaring for at mor kommer når det roper, slik har vi erfaring for at Gud har vært her på jord og han har lovet å komme tilbake.

Kateket Solveig:

Lammet vil møte deg

Troen har mange uttrykk. Noen ber, noen synger, noen underviser, noen viser omsorg, og noen maler. Altertavlen i kirken vår har inspirert meg til å skive en fortelling. Den har tittelen ”tonesatt altertavle”, fordi kantor Øystein satte musikk til. Og vi fremførte den for elever i ”kulturuka”.

LAMMET VIL MØTE DEG

Tenk deg at det er veldig tidlig en morgen. Du stiger sakte ut av søvnen. Du vet ikke om du er helt våken ennå. For alt er som en drøm, men du kjenner en kald og våt snute mot kinnet. Også lukter det annerledes på rommet ditt.
Lukten minner deg om når du kommer våt og kald inn fra snøleik, gym-garderoben og et fjøs på en gang. Men så kjenner du den våte snuten igjen, og nå hører du en stemme som hvisker navnet ditt: ”Sover du ennå? Jeg har ventet på deg lenge, nå må du våkne hvis du skal rekke å se sola stå opp!”, og da åpner du øynene. Du blir ikke redd. Men det står et lam ved sengen din og lukter våt ull og kan snakke.

”Hei”, sier du til lammet. ”Hvem er du? Hvordan kom du inn hit”? Da ser lammet på deg, øyene er snille, og de smiler når det svarer: ”Jeg er Lammet og jeg kommer inn alle steder. Kommer du snart, sola er på vei opp!”

Og da spretter du opp av sengen, og går sammen med Lammet. Ut døren går dere, og så er det ikke som det pleier. Dere går rett ut i en hage, som plutselig bare er der. Da blir du overrasket og litt engstlig, og sier: ”Hvor er vi? Har huset flydd hit? Lever jeg ennå? ” Men Lammet går tett og mykt inntil deg: ”Ikke vær redd” sier det ” Huset ditt er akkurat der det skal være, og hagen min er alltid i nærheten, men det er ikke så ofte du kan se den fordi du vet ikke hva du skal se etter. Men når du er sammen med meg kan du se.”

Så går dere ut i morgenlyset. Du kjenner mykt gress under de bare føttene dine. Og sola stiger sakte opp på himmelen. Når du ser rett inn i midten av den, så er det som solstrålene danser. Dere vandrer stille, for så tidlig på morgenen er kroppen slik, den har rolige bevegelser. Hagen kjennes større og større. Den åpner seg opp, og dere går mot en stor åker full av blomster og korn. Blomstene er så vakre og skinnende røde at du bøyer deg ned, å plukker en av dem og holder den i hendene. Da sier Lammet til deg ” Ser du at blomsten har samme fargen som

blodet som renner i årene dine og gjennom hjertet ditt? Vi er av samme blod du og jeg. Gjem blomsten nær hjertet ditt.”

Dere vandrer videre ut i kornhavet, de gylne aksa skinner som gull, du stekker hendene ut, du plukker korn og spiser. Det er underlig, for det smaker akkurat som nystekt brød og du blir helt mett av bare noen få korn. Slik går du og lammet sammen i den bølgende åkeren en lang stund. Du er mett, du bærer den røde blomsten ved hjertet, solen har stått opp og varmer så deilig.

Etter en stund kommer dere ut av åkeren og kjenner vinden fra havet. Den blåser seg sterkere og sterkere og samler sammen våte skyer på himmelen. Bølgene reiser seg og tordner innover land. Og plutselig kjenner du en dråpe på nesen. Da blir du litt bekymra igjen, for du er ute i pysjen og i en fremmed hage. Du tenker:

”nå blir jeg våt og kald, dette er ikke kjekt mer, nå vil jeg hjem!”.

Da ser Lammet ser på deg og sier: ”krabb under meg, jeg skal passe på deg.” Så kryper du forsiktig under Lammet, og det er som det vokser slik at det dekker deg helt, regnet preller av på ullen og vinden når deg ikke. Du krøller deg trygt og

godt sammen i gresset under lammet og er tørr og varm. Slik står Lammet helt stille og venter til regnet har stoppet og vinden har stilnet.

Da flytter lammet seg forsiktig og du kan reise deg igjen. ” Se på himmelen” sier Lammet til deg, ”se fargene, du trenger ikke å være redd, nå er det er fred. De fargene betyr at det er fred.” Da ser du regnbuen, den strekker fargene sine over hele himmelen. Og vinden har blitt varm og god igjen. Med ett ser du en due som flyr høyt oppe, over buen. Du strekker hånden din ut peker og roper :”Se en due! ” Duen flyr helt bort til deg, den setter seg på hånden din, og den er ikke redd. Den ser på deg, og en tåre renner fra øyet og ned i hånden din. Så letter den og flyr, lengre og lengre bort over regnbuen og forsvinner.
”Stryk tåren som et kors over pannen din” sier lammet. ”Vannet tar liv og gir liv.”

Hele dagen går dere sammen, du ser fosser, elver, trær, frukter, du løper i blomsterenger, drikker friskt og klart bekkevann, du snuser inn søte dufter, du plasker med beina i havet. Og Lammet forteller vidunderlige historier om alt du ser. Det forteller om mannen i morbærtreet, fiskerne som lot garna ligge, om palmegrenene, Lammet viser deg en åker og sier: ” her ligger det en nedgravet skatt!”, og du ser de to store trærne. De rekker helt opp til himmelen, grenene er fulle av fugler og blomster og med fantastiske frukter du ikke kjenner navnet på. ”De er livets og kunnskapens to trær”, sier lammet.
Da kjenner at du er sulten.

”Kom”, sier Lammet:” vi går ned til havet, du er sulten og dagen begynner å gå mot kveld. ”
Havet ligger rolig der nede og glitrer i kveldslyset. Dere springer ned gressbakken, og det er lett å løpe og lett å puste. Det er som skrittene dine svever nedover og du ler høyt. Lammet tar deg med på en klippe som henger over sjøen. ” Legg deg på magen og se ned i vannet” sier lammet. Du legger deg magen, du er litt redd, men kryper forsiktig fram mot den stupbratte kanten og ser ned. Vannet er så klart at du ser fiskene med en gang. Det er fisk av alle slag og i alle farger som svømmer. Det er som om regnbuen har flyttet ned i havet og blitt levende. Du tenker på at det hadde vært fint å ha vært der og svømt sammen med dem, som en menneskefisk, men så kjenner du at magen romler tomt og du kryper forsiktig tilbake, for det er langt ned.

Sammen går du og lammet ned til stranden, og der venter et lite bål. Ved siden ligger det brød og fisk. Brødet dufter ferskt og mykt, fisken smaker slik den aldri pleier. Du spiser så mye at magen blir som en ballong og du må legge deg rett ned på ryggen og puste forsiktig.
Slik ligger du helt til sola begynner å farge skyene og himmelen. Lammet har ligget stille ved siden av deg hele tiden, men nå sier det: ”Se på himmelen, se ildtungene, det er som flammene blåser utover helt til verdens ende! Til mennesker med alle språk” og du vet at Lammet har rett for du har sett det ofte. Det er som ild på himmelen.
Slik sitter dere og ser og ser til det mørkner rundt dere, solen synker ned i havet og forsvinner. Bålet blir til glør, og ildhimmelen slukner. Da stiger månebåten sakte opp, og nordlyset slynger seg rundt den. Det kaster seg rundt og bølger med lyset sitt, men månebåten er stødig og stiger høyere og høyere opp på himmelen.
Slik kommer natten. Nordlyset legger seg, nattehimmelen blir mørk og gir plass til stjernene.
Da sier Lammet: ” Husk på alt du har sett, gjem det i hjertet ditt. Nå forstår du ikke alt, men en gang skal du se alt og forstå alt, men nå skal jeg følge deg hjem”. Du snur deg og der ser du huset ditt. Lammet sier: ” Det har vært der hele tiden og ventet på deg, kom skal jeg følge deg inn”. Dere går inn sammen, og du kryper opp i sengen din. Da kommer du på det og spør: ”Du Lam, hvem er du egentlig, hva heter du ?”
Lammet ser på deg, øynene er så dype og mørke og milde, så sier det ” det vil du forstå når jeg lukker døren”.

Så går Lammet stille ut. Og døren lukkes i natten.

"Tvillingene til Vorraa" fyller 80 år til sommeren!

Tvillinger? Nei, det ante vi ikke! 80 år? Nei, det kan ikke være tilfelle!

Likevel er det et faktum. Men vi må jo medgi at " like som to dråper vann" passer dårlig på dette tvillingparet. Det måtte vel heller være: Ulike som to snøkrystaller.

Eller er der likheter som vi ikke legger merke til ved første øyenkast?
De er i alle fall begge like vanskelige å få tak til et intervju; travelt opptatt som de er med ulike aktiviteter.
Nei, medgir både Oddvar og Valter. Vi er nok ikke så veldig like. Helt fra guttedagene har vi hatt ulike kameraterflokker og interesser.

Dere vokste jo opp i Kopervik som sønner av en kjent lærer ved Kopervik skole, Ola Vorraa. Hvordan var det å gå på en skole der far var lærer ?
Nei, det opplevde jeg helt problemfritt og naturlig, sier Oddvar.
Nja, sier Valter. Jeg følte meg litt strengt holdt i tømmene i skoletiden. Men så var jeg kanskje litt vilter også. Turn og idrett var en av hovedinteressene mine. En dag gikk jeg på hendene ned skoletrappa, over skolegården og ned til skuret.

Dere var en stor søskenflokk. Hvilken betydning har det hatt?
Ja, vi var 8 søsken som vokste opp i Askehagen. På den tiden var det ikke mange hus i nabolaget. Men det var flere bondegårder like ved som vi lekte og jobbet på i onnene. Vi hadde hele marka som leke-område og byen og parken like i nærheten. Helt ideelt!
Dessuten var det alltid liv og røre hjemme hos oss. Sanggleden delte de aller fleste. Morgenene startet ofte med flerstemt sang fra jenterommet, husker Oddvar. Men jeg var ikke en av sangfuglene i familien. Men han er sannelig med nå når old-boys-sangerne på Eldretreffet stemmer i, legger Valter til. Begge mener at et åpent og gjestfritt barndomshjem har hatt mye å si for de valg de senere gjorde i livet.

Dere fant begge lærerkoner!
Ja, og 4 barn har vi fått omtrent på samme tid. Men når det gjelder barnebarn er stillingen 13 - 10, sier Oddvar. Og få med at jeg også har to oldebarn, legger han leende til.
Familiene våre har betydd uendelig mye for oss begge.

Er det andre mer pussige tvilling sammentreff dere kommer på?
Ja, sier Valter, det har hendt flere ganger at jeg har kjøpt nye sko, jakke eller jumper. Og da har Oddvar dukket opp med nesten helt like klær som er kjøpt nokså samtidig uten at vi har visst om hverandre.

Dere har jo også vært veldig aktive med barne- og ungdomsarbeid. Du, Oddvar, var jo med i barne-losjen IOGT som guttunge og har fortsatt med losjearbeid helt til nå.
Og du Valter, har drevet med kristent ungdomsarbeid, bl.a. i Skolelaget i mange år. Dette fikk du jo også Koperviking-prisen for i 2004. Hvordan har dere greidd å kombinere dette med familieliv og jobb?
Vi tok jo ofte familien med når vi reiste på IOGT's hytter på fjellet, sier Oddvar. Og så dro vi på båtturer innover i fjordene når vi skulle koble av.
Vi har også delt fjellinteressen i vår familie, sier Valter. Men båt har jeg aldri hatt. Den interessen må nok ungene mine ha arvet fra onkelen. Men jeg er også flink til å koble av. Best liker jeg å se på fotballkamper i TV fra godstolen, men jeg tar også med annen idrett når det vises.

Men etter at dere ble pensjonister, har dere brukt mye tid på onsdagstreffet for eldre på U-A-senteret. Valter, du er lett å få øye på som leder for treffet. Men hva er din oppgave, Oddvar?
Jeg begynte å kjøre Senterets Minibuss sammen med Edvin Leirvåg. Det var veldig koselig å kjøre folk til og fra Eldretreffet på onsdagene. Nå har en gått over til å bruke privatbiler, og jeg setter stor pris på å få være med i sjåførstallen fremdeles.
Er det dette som er hemmeligheten bak det faktum at dere holder dere så utrolig godt? At dere har stått på for andre i unge år og fortsetter ufortrødent arbeidet i menigheten i eldre år?
Tja, det kan kanskje være noe i det, sier begge litt tenksomt. Og vi er jo heldige som har fått ha så god helse. Det er en stor gave.

Valter, du er også ofte å se som nattverdsmedhjelper, klokker og møteleder når NMS har tilstelninger på Senteret. Er der ingen pensjonsalder i Guds rikes arbeid?
Nei, så lenge helsa holder, så står jeg på. Jeg har alltid opplevd at når Gud kaller meg til en tjeneste, så gir han alltid også krefter og glede i arbeidet.

Her må vi stoppe intervjuet og la Oddvar få forberede seg til Distriktsstyremøtet i IOGT og Valter må få gå gjennom programmet for Eldretreffet neste dag.
Kirketorget er sikker på å ha alle leserne med seg i å ønske begge lykke til med viktige oppgaver fortsatt og - med feiring av den store dagen sammen med familien i sommer!

I.E.

Foto: Kåre V. Nilsen

Konfirmasjon 2007

Rapport fra Gudstjenesteutvalget.

Her kommer en liten rapport fra oss i gudstjenesteutvalget. Dagens gudstjenesteutvalg har vært i aktivitet fra høsten 2003.
Siden den gang har utvalget blitt fornyet med ett nytt medlem, Marianne Medhaug. Utvalget består nå av Marianne Medhaug, Kåre Nilsen, Øystein Bredal, Jon Sverre Servan og Åshild Meling Koch. Nå i vår gikk Lars Harald Tjøstheim ut da han startet i ny jobb på Åkra. Det blir et savn, for Lars Harald har hele tiden vært en engasjert og kreativ "sjel". Håpet vårt er at vi får en ny prest med nye ideer som kan motivere oss til videre satsing.

Vi har fortsatt samme mål for arbeidet vårt:
- *Øke følelsen av fellesskap i menigheten*
- *Øke oppslutning om gudstjenesten.*
- *Øke antallet unge og familier som deltar i gudstjenesten*

Høsten 2006 startet vi opp med kveldsmesse ca en gang pr måned. Dette har blitt godt mottatt, og er noe vi satser på videre. På kveldsmessene har vi alltid vitnesbyrd, kor/solist og det er en annen enn presten vår som holder andakten. Flere med små barn har gitt uttrykk for at de synes det er godt å finne roen på disse kveldsgudstjenestene.

På oppdrag fra menighetsrådet skal vi nå lage et "årshjul" for gudstjenestene. Dette innebærer at vi skal innarbeide flere faste gudstjenester. Vi har allerede noen, for eksempel: Ni lesninger, gjøglergudstjenesten, høsttakkefest osv. Planen er at det skal være mange slike faste gudstjenester i løpet av året. Vi tror at det da blir lettere å planlegge et variert og godt gudstjenestetilbud der flere organisasjoner og lag kan delta. Erfaringen viser at arrangementer som er fast tradisjon lettere samler flere.
Da biskopen besøkte menigheten vår i høst, utfordret også han menigheten til å satse på et bredere samarbeid med foreninger og lag i Kopervik. Dette kan kun oppnås ved systematisk langtidsplanlegging, og det er det arbeidet vi skal i gang med nå.
Vi i utvalget ser tydelig at vi trenger å tenke nytt på mange områder, og balansen mellom å beholde det som er fint og godt, og det å fornye seg, er alltid en utfordring.
Har du tanker og ideer om gudstjenesten, så ta gjerne kontakt med en av oss.

Åshild Meling Koch
Leder av gudstjenesteutvalget i Kopervik menighet.

Kjell Ånenesen kommer – kommer DU?

Nytt Teleios-kurs til høsten:
"Si sannheten i kjærlighet"

Helgen 28./29. september arrangerer menighetsrådet et nytt Teleios-kurs for alle interesserte. Sist menigheten hadde et Teleioskurs var i januar 2001, og da var til sammen ca. 120 personer tilstede begge dagene. Vi håper på lignende stor oppslutning denne gangen også!

Hva er Teleios? Teleios Norge AS holder til i Stavanger i IMI-lokalene og er nå nylig blitt en del av IMI Ideell. Teleios arrangerer kurs og seminarer for menigheter og bedrifter. "Si sannheten i kjærlighet" er ett av 4 kurs Teleios tilbyr menigheter og andre som et "livsredskap", for å bruke faglig leder, Kjell Ånensen, sine ord. – De er en helt nødvendig utrustning til å leve sant og formidle kjærlighet. Skal vi nå dagens mennesker med evangeliet og makte å gjenopprette ødelagte liv og relasjoner, er vi

avhengig av Guds kraft, men også gode redskaper. Jeg er overbevist om at Teleios-kursene formidler de beste redskapene (fra Nyhetsbrev nr. 31, des. 2006).

Hva går kurset "Si sannheten i kjærlighet" ut på? Kjell Ånensen gir oss følgende informasjon:

"En av de viktigste oppgavene for oss som enkeltmennesker, familier og i menigheten er å bygge sunne og varige relasjoner. Da er det ikke nok å ha vennlige tanker og gode ønsker. Vi må formidle oss til hverandre gjennom god lytting og konstruktiv samtale.

De fleste av oss har et forbedringspotensiale når det gjelder sunn kommunikasjon. Den består av en omsorgsdel, hvor det mest grunnleggende er å lytte med varme, empati og respekt. Men vi klarer oss ikke uten den noe tøffere delen av kommunikasjonen: ekthet, konfrontasjon og grensesetting. Men også når sannheten skal sies, må den sies i kjærlighet. Det er dette siste vi vil fokusere på disse to dagene. Vi vil hente kunnskap både fra Guds Ord og psykologien, og kombinere det med praksis og livsnærhet."

STED OG TID:
På Ungdoms-og alderssenteret fredag 28.09 kl 18.00 – 21.00, lørdag 29.09 kl 10.00 – 15.00 (se ellers annonsering før oppstart).
SERVERING:
Det blir litt å bite i begge dagene. Kursavgift blir kr. 50, - pr. dag, til dekning av utgiftene til kurset. Det blir ingen forhåndspåmelding.

ALLE INTERESSERTE, I ELLER UTENOM MENIGHETEN:
Velkommen!

Heidi Dankel:

TEMAKVELD

Fredag 20. april var det Karmøyprosten Helge Gaard som var foredragsholder på "Temakveld".

Temaet var "Å bryte ned terskler". Han minnet oss om hvor viktig det er å være inkluderende og å bygge mellommenneskelige relasjoner.

Vi må også ha evne til å tenke nytt og tenke over hva som er viktig for folk i dag, hvilke behov som finnes?
Hvordan kan vi som menighet best imøtekomme dette? Vi har et stort budskap å gå med. "Jesus er veien, sannheten og livet"

Til bevertning denne kvelden ble det servert pizza med salat og etterfølgende kaffe.

Etter maten ble det en god samtale om tanker omkring temaet.

Det var godt frammøte denne kvelden. Stuen ble helt full.

Foreldrene er i ferd med å reise de to første klasserommene.

Området rundt skolen. Et typisk hus i området.

Bilder fra åpningsdagen.

Deler av hovedkomiteen på skolen. Fornøyde menn som har svettet og arbeidet hardt for å få skolen på bena.

”Klyp meg i armen!”

Lina med barn fra skolen i Union y Progreso.

”Jeg kan ikke tro at vi nå har en offentlig skole her. Jeg kan ikke forstå at dere har slik omsorg for oss. Hvorfor gjør dere dette egentlig?”

Barna står rett opp og ned. Uniformen er ren og håret ligger akkurat slik som det skal. Det er en høytidelig dag i området Union y Progreso. (Samhold og Progresjon)
Mange kan ikke tro det de ser. Men målet er nådd. Sammen med lokalbefolkingen har Misjonsalliansen fått enda en offentlig skole på bena. Misjonsalliansen har ikke gjort dette alene. Sammen med foreldre og folk fra området Samhold og Progresjon så kan vi se et nydelig produkt av samarbeid. Folket har arbeidet godt i trå med navnet på området.

Skolen er ikke som Koperviks nye barneskole. Karmøy kommune hadde dessverre ikke så veldig mye med denne skolen å gjøre. Det hadde dessverre heller ikke den ansvarlige kommunen her i Guayaquil i Ecuador. Og av den grunn så går Misjonsalliansen inn og ønsker å møte de aller fattigste. Hjelpe dem i gang. Få dem til å tro på seg selv. Det er et sterkt ønske om å kjempe mot fattigdommen. Og det beste verktøyet i den kampen er utdanning. Derfor er utdanning et viktig satsningsområde for oss her i Guayaquil.

”Hvorfor gjør dere dette egentlig?”

Spørsmålet kom fra Mathilda Sanchez. Hun er alenemor til 4 barn og bor like ved skolen. Hun er ikke den eneste alenemoren i området. Dem finnes det mange av, og de som har arbeid utfører det i andres hjem som hushjelper hos rikere ecuadorianere. Det betyr at barna tilbringer store deler av dagen alene i hjemmet

Mathilda er strålende fornøyd med utviklingen i lokalmiljøet hennes. Misjonsalliansen gjorde en forundersøkelse i området i oktober 2006. Skriket etter offentlig skole og helsestasjon var høyt og tydelig. Og når behovet er stort og lokalbefolkningen er klar for å brette opp skjortearmene, ja da er vi også der.

Og hvorfor gjør vi dette? Fordi Jesus er vårt eksempel, det er fordi Han gikk til de fattigste, Han brydde seg om dem som ingen andre viste interesse. Han ga dem tro på seg selv. Og vi ønsker å vise at Guds kjærlighet er lik for alle, ved å se hele mennesket.

Lina Ytreland Eidsaa
07.05.07

Kopervik menighet starter opp med bibeltimer til høsten

Sett av disse torsdagene til høstens bibeltimer:
18/10, 1/11, 15/11 og 29/11!
Hoved-temaet blir:
HVA VIL DET SI Å VÆRE FRELST?

Dette spørsmålet blir belyst ved fire deltemaer:

18.10: HVA SIER BIBELEN OM FRELSE?
01.11: ER FRELSEN FOR HVEM SOM HELST?
15.11: VEIEN TIL TRO: FRA UVISSHET TIL VISSHET
29.11: FRELST FRA HVA - TIL HVA?

Vi håper og tror vi vil få tidligere prost Gunnar Salomonsen og den nye prosti-presten vår, Jon Sverre Servan, til å belyse disse temaene. Enkel kveldsmat blir servert, og det blir anledning til å stille spørsmål.

TIDSPUNKT: kl. 19.00 – 21.00
STED: Ungdoms-og alderssenteret.
ALLE ER
HJERTELIG VELKOMMEN
TIL NOEN SPENNENDE KVELDER,
UNG SOM GAMMEL,
KIRKEGJENGER ELLER IKKE:
NYSGJERRIG, KRITISK, INTERESSERT:
UANSETT,
NETTOPP **DU** ER
HJERTELIG VELKOMMEN!

(Ikke nødvendig med forhånds-påmelding, bare KOM!)

Israelsk hud- og kroppspleieprodukter
Basert på urter og Dødehavsmineraler
INGER MARIE DAGSLAND
Tlf. 52 85 02 09

VELDES MALERSERVICE
Kopparen, tlf. 52 85 21 20
4250 Kopervik

TEKLAN
INNRAMMING
4250 KOPERVIK TLF. 52 85 31 10

SpareBank 1 SR-Bank
4250 Kopervik

Karmøy BEGRAVELSESBYRÅ
Normisjon
Døgnvakt: Telefon 52 81 62 22
Malvin Ferkingstad
Mobil 971 21 611
TIL TJENESTE I MER ENN 30 ÅR I KARMØY

elfag
ELEKTRO kontakten AS
Tlf. 52 83 27 04 - Fax: 52 83 16 08
NÅR DU TRENGER ELEKTRIKER

Th. Kolbeinsen Installasjon as
Postboks 44 - Stangeland - 4291 Kopervik
Tlf. 52 85 08 22 Fax. 52 85 32 30 Vakttlf. 98 22 13 57

Tannteknisk Laboratorium
Telefon 52 85 25 66
R. Amundsensgt. 12
Postboks 323
4291 Kopervik
Karmøy Dental AS

KARMØY FOLKEHØGSKULE
Tlf. 52 84 61 60/fax 52 84 61 61
VI HAR FINE SELSKAPSLOKALER

AS PLASTRON
Postboks 177, 4291 Kopervik
Telefon 52 84 48 88

Hillesland libris
4280 Skudeneshavn Tlf: 52 82 82 07
4270 Åkrehamn Tlf: 52 84 54 94
4250 Kopervik Tlf: 52 85 63 33
5508 Karmsund Tlf: 52 83 11 61

Skudenes & Aakra Sparebank

A1 GRAFISK KARMØY
post@karmtrykk.rl.no
A1 GRAFISK

Kolbeinsen Elektrosenter a.s
Anna Eegsgt 1 - 4250 Kopervik
Telefon 52 85 11 88
EURONICS EURONICS

regnskaps kontoret
AS Regnskapskontoret Karmøy
Industriområdet Vea Øst
4276 Vedavågen, Telefon 52 84 85 70

Byggmeister
DIDRIK HEREID AS
4276 Vedavågen

aski Innredning
KJØKKENFORNYING, MIAS KJØKKEN, BAD OG GARDEROBER
DU FINNER OSS PÅ BYNES - 52 85 66 87

coop mega

Kirkelige handlinger

døpte

23.	febr	Odin Aleksander Hoversholm Revheim
25.	febr	Rakel Bjerga
		Alexander Håkonsen Geraskov
02.	mars	Erik Olai Flø Folkedal
04.	mars	Kristoffer Robin Granli Pedersen
		Lina Marie Alfheim
		Lucy Kristina Emery
		Elina Stueland
07.	mars	Håkon Danielsen
		Cecilie Danielsen
11.	mars	Amalie Ellingsen Olsen
		Kasper Hetland Jansen
		Kristine Ellingsen Olsen
25.	mars	Tormod Sørensen
		Helene Kristoffersen Leknes
08.	apr	Isabella Myrbakk Pedersen
		Tina Jørgensen Værøy
22.	apr	Vetle Bjørdal
		Alicia Stange Nolasco
		Emil Kristoffersen
		Sindre Gismervik Storjordet
		Idar Bjørdal
06.	mai	Eivor Kvalevaag
13.	mai	Carstein Tollefsen Vik
		Mina Vigre
		Arn Tollefsen-Larsen
		Oda Lundøy Sandhåland
		Helge Sævik

døde

15.	febr	Turid Lind
23.	febr	Ruth Øygarden
24.	febr	Alf Fredrik Bay Bergersen
02.	mars	Edel Amland
08.	mars	Lilly Leknes
12.	mars	Anna Randine Røyland
08.	apr	Laila Stokka
08.	apr	Karl Hochheim
15.	apr	Oskar Magnus Smelvær
25.	apr	Harald Halvorsen
24.	apr	Olav Severin Ognøy
29.	apr	Borghild Koch
10.	mai	Sven Rasmussen

MENIGHETSTUR TIL GRINDE

Søndag 2. September
blir det menighetstur til Grinde.
Gudstjeneste kl. 12.00,
Etterpå: Leker, kanopadling, fotballkamp, m.m.
Det blir anledning til å bestille middag, eller du kan grille ute.
Påmelding, bestilling av middag
eller skyss,
ring menighetskontoret,
tel. 52857566,
Sett av dagen nå!

Ny administrativ leder/menighets-arbeider

Inger Marie Dagsland
er nå tilsatt som administrativ leder/enighetsarbeider i Kopervik menighet. Hun kommer fra stillingen som lærer ved Åkra ungdomsskole, og tiltrer 1. august -07.

Hun gleder seg til å begynne, og redaksjonen ønsker henne hjertelig velkommen som ansatt i vår menighet!

Kirkekultur - Takk

Kirke og kulturuka i Kopervik kirke var et spennende forsøk med en rekke arrangementer i slutten av mars. Frammøte av publikum varierte, slik det ofte er når tilbudene blir mange. Desto hyggeligere å kunne bringe en hjertelig takk til positive deltagere som stilte opp og gjorde en flott innsats.

Takk til Kulturskolenes unge musikere.

Takk for samarbeid med Den Kulturelle Skolesekken.

Takk til Kopervik Kirkekor.

Takk til Karin Bauge Hovden.

Takk til Anny Helen Guldbrandsen.

Takk til unge musikere:

Bjørnar Knudsen, Ingeborg Helle og Einar Kallevig.

Takk til Sund Barnekor og andre som bidro ved gudstjenesten.

Staben i Kopervik menighet

BARNEKORET SHALOM
HAR STARTET OPP MED ØVELSER IGJEN!

STED: Kopervik Ungdoms-og alderssenter
TID: Hver tirsdag kl. 18.00 – 19.15
ALDER: fra 3. klasse til og med 7. klasse
DIRIGENTER: Mona Rasmussen Sævik, Ane Ognøy, Hanne Høines.
PIANIST: Øystein Bredal

Alle jenter og gutter hjertelig velkommen!

(Se annonse for oppstart igjen til høsten i avisa og på oppslag.)

Avskjed med Lars Harald

Foto: Elisabeth Thomassen

Helene Kristoffersen Leknes døpes

Sonja Servan (sang) og Elise Bjelland (gitar)

Søndagsskolen "Sprell levende"

Karianne og Celina takker fra ungdommen